

РЕШЕНИЕ

№ 207

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 09 юни 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на втори юни, две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №221 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ (КЗП) против решение №1037 от 19.03.2015 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1218 по описа на съда за 2013 г. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №К-0028199 от 08.05.2013 г., издадено от ГЛАВЕН ДИРЕКТОР на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „КОНТРОЛ НА ПАЗАРА“ при КЗП срещу ***“ ЕАД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ***4, **** София, сграда ***, представлявано от З. К.*** за нарушение по чл. 113, ал. 2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) във вр. с чл. 222а от ЗЗП, като е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд за допуснато в производството по налагане на административно наказание съществено процесуално нарушение, касателно изискването на ЗАНН за посочване в акта и НП на дата на извършване на нарушението, като твърди, че такъв пропуск в двата акта не е налице. По съществото на спора жалбоподателят пледира да са установени безспорно в административнонаказателното производство и в производството пред съда факта на извършване на процесното нарушение, както и неговото авторство, за което е приложен и относимият материален закон. Жалбоподателят иска от касационния съд да отмени решението на първата съдебна инстанция да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление.

Пред съда касационният жалбоподател не се представлява.

Ответникът по жалбата, ***“ ЕАД, гр. София пред съда не изпраща представител, както и не дава становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник прави заключение за основателност на жалбата и наличие на основания за отмяна на обжалвания съдебен акт.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени

доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на съдебния акт не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалваният съдебен акт е и валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 18.12.2012 г. служители на КЗП при извършена проверка по повод жалба от Ю. А.***, потребител по смисъла на ЗЗП, в обект - магазин, стопанисван от **** ЕАД, гр. София, находящ се в гр. Перник, установили, че в електронния регистър за предявени потребителски рекламации, воден в обекта, относно вписана рекламация с дата 16.11.2012 г., на 16.12.2012 и към 18.12.2012 г. липсва акт за удовлетворяване на рекламацията. Съставен е констативен протокол, отразил резултатите от проверката. За така установеното, след отправена покана №03-126/10.01.2013 г., получена от наказаното лице на 11.01.2013 г., да се яви при компетентния орган негов представител на 17.01.2013 г. за съставяне на акт за нарушение на ЗЗП и след явяване на надлежен пълномощник на дружеството на 25.01.2013 г., срещу **** ЕАД, гр. София, със съставяне на акт за нарушение на 25.01.2013 г. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

След изводите си по фактите, при извършваната служебно цялостна проверка за законосъобразност на производството за налагане на административно наказание решаващият първоинстанционен състав установил допуснато по отношение на акта съществено процесуално нарушение, касателно изискването на чл. 42, т. 3 от ЗАНН за посочване на дата на извършване на нарушението, с което се препятствала проверката относно спазване на сроковете по чл. 34 на ЗАНН. При извършената първоинстанционна проверка съдът установил още, без да посочи кой акт има предвид, че за налагане на наказанието е приложена нормата на чл. 222 от ЗЗП, неотнормирана към текста на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП. На посочените основание процесното наказателно постановление е отменено без спорът да бъде разгледан в неговото същество.

Решението е неправилно.

Касационния съд не споделя изводите на първата съдебна инстанция за допуснато в административнонаказателното производство съществено процесуално нарушение, състоящо се в липса на посочване в акта и НП на дата на извършване на процесното деяние. И двата акта съдържат в обстоятелствените си части посочена датата, до която наказаното дружество е следвало да приведе в съответствие с договора стоката, предмет на същия и това е едномесечния срок от предявяване на рекламацията на 16.11.2012 г, т. е. до 16.12.2012 г. Посредством посочването на датата, до която е следвало да бъде извършено привеждането на стоката в съответствие с договора и вписването, че към датата на проверката, 18.12.2012 г., акт за удовлетворяване на рекламацията не е издаден, както и че рекламацията не е доказано по друг начин, че е удовлетворена, актосъставителят и административнонаказващият орган са изпълнили изискването на чл. 42, т. 3 и чл. 57,

ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като същевременно не е препятствано и извършването на проверката относно спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Решението на районния съд е неправилно и в частта, съдържаща изводи за грешка в правната квалификация на процесното деяние, поради посочване на санкционна норма на ЗП, неотнормирана към нарушението по чл. 113, ал. 2 от ЗП. Видно от обстоятелствените части, както на акта, така и на НП е, че словесно деянието е описано като непривеждане на стоката в съответствие с договора в рамките на един месец от предявяване на рекламацията, което безспорно е неизпълнение на задължението, въведено с нормата на чл. 113, ал. 2 от ЗП. На следващо място в акта за установено нарушение текстът, предвиждащ, че бездействие в указания срок, е наказуемо по административен ред, е посочен прецизно и това е чл. 222а от ЗП. Предвид това липсата на изписване на буква „а“ като част от санкционната норма в НП, следва да се приеме единствено за техническа грешка, чието допускане освен това не е препятствало наказаното лице да разбере защо понася административнонаказателна санкция. Т. е. дори и тази грешка да се квалифицира като процесуално нарушение, то същото е несъществено, тъй като не се е отразило на правото на защита на наказаното лице.

Горното обосновава извод, че районният съд, като е отменил процесното наказателно постановление единствено на процесуално основание, без да се е произнесъл по съществото на предявения спор, е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен. Липсата на произнасяне по същество извършено ли е или не административно нарушение и кой е неговият автор, както и липсата на изводи по правото (приложимия и приложен материален закон) във връзка с фактите, контрол върху законосъобразността на които да осъществи, включително и служебно, касационният съд, е процесуален порок на производството пред първа съдебна инстанция. Това, наред с правото на наказаното лице да получи съдебна защита за законосъобразност на воденото срещу него административнонаказателно производство на две инстанции, е основание за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №1037 от 19.03.2015 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1218 по описа на съда за 2013 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд - Перник, при съобразяване с мотивите на настоящия съдебен акт.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/